

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ: ੧੦ ਅਰਥ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਵਕਤਾ:
ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ
ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਖਾਲਸਾ
ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ

ਲੇਖਕ :
ਗਿਆਨੀ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
'ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ'

ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

Facebook.com/GianiPritamSinghJiLikhari

Introduction

This PDF contains the handwritten notes of Giani Pritam Singh Ji while he was studying under the tutelage of Sant Giani Gurbachan Singh Ji Khalsa Bhindranwale. This PDF contains notes of arth (meaning of Gurbani) written during the katha of Shabad Hazare Patshahi 10. This was written by Giani Pritam Singh Ji in 1962, during the Katha of Sri Dasam Granth Sahib Ji by Sant Giani Gurbachan Singh Ji Bhindranwale in Pind Vadda Rajoana. It is a wealth of spiritual knowledge, so please read it yourself and share with others. For more books, audio and video of Giani Pritam Singh Ji and Damdami Taksal visit our facebook page:

www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari

14-

ਲਿਖਾਰੀ ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

5- ਇਸ ਕਾਪੀ ਵਿਚ - 1- ਜਾਪੁਸਾਹਿਬ, ਮੂਰੀ ਰਗ,
 ਵੈਰਾਜੀ, ਤਿਲਕਿ ਰਗਤ ਕਾਫੀ, ਮੂਰੀ ਰਗ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਪਾਏ।
 ਮੂਰੀ ਰਗ ਆਠੇ ਤੋਂ 9 ਕੁਟ ਤੱਕ, ਆਠੇ
 ਸੋਝਿਆ ਮੰਪੂਰਾ, ਸੂਝੇ ਰੀਝ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦ ਕਰੇ
 ਮੁਬਰ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ: ੧੦ ॥

ਰੂਪ ਵਿਸਤਾਰੀ ਰਾਗ ਹੈ ਪ੍ਰਥਮ ਥਾਂ ॥ ਮਨ ਦੀ ਮਾਰਿਉ ਚਾਸਾ ਮਨ ਵਿਚ ਹੀ ਭਿਦਾਸ
 ਕਰਿਓ ਕਰ ਛਿਰੀ ਭਾਵੈ ਪੁਤਰ ਪੀਆ ਨੂੰ ਧਾਲਣਾ ਕਰੇ ॥ ਜਤ ਕੀ ਜੋਰਾ ਚ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ਦੇਵਿਓ ਨੂੰ ਭੈ ਕੇ ਪਾ ਹੈ ਇਹ ਜਤ ਰੂਪੀ ਜਨਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਯੋਗ ਕੇ ਮਾਨ ਜੋਗ ਮ
 ਚਿਤ ਬਿਤੀ ਖਿਰੋਧਾ ਕਰਨ ਰੂਪ ਜੋ ਯੋਗ ਹੈ ਛਾ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਾਜ਼ਗਾਰੀ ॥
 ਇਹੀ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰੇ ॥ ਨੇਮ ਕੇ ਨਸ਼ਾ ਕਢਾਰੀ - (ਜਮ ਨੇਮ) ੧੦ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਜਮ ੧੦ ਧੂਨਾ
 ਕਦਾ ਨੇਮ ਤੇ ਇਹ ਛੇਹ ਗੈਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਕਰੇ ਛਾ ਜੇ ਮਿਤ ਨੇਮੀ ਹੋਵੇ ਧੰਦਿਰ
 ਨੇਹ ਛੇਹ ਪ੍ਰਾ ਕਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਹੀ ਗੁਰੂ ਸਮਝਣਾ ਕਰੇ ॥ ਆਤਮਾ ਉਪ
 ਦੇਸ਼ ਮਨ ਨੂੰ ਹੀ ਉਪ ਦੇਸ਼ ਕਰੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਤੁਤ ਯਗਾਰ ਨਾਮ ਦੀ ਬਿਤੁਤੀ ਅਪ
 ਧੁ ਰੂਪ ਲੈਣਾ ਕਰੇ ॥ ਅਲਖ ਅਗਰ ਬੈਠਾ ਭੋਜਨ ਛੇਵੇ ॥ ਸੁਲਧ ਸੀ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਰੁਧੀ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ਭੋਜਨਾ ਹੀ ਸੈਂ ਹੈ ॥ ਦਰਿਆ ਛਿਆਂ ਤਨ ਘੀਰਿ ਦਰਿਆ ਛਿਆ ਸਾਸ ਘੀਰਿ ਰੋਵੇ ॥
 ਦਰਿਆ - ਧਾ:੬ - ਧਾ:੧੦ ਵੀ ਨੇ ਪਰਮ ਦੀ ਰਖਿਆ ਰੀਤੀ ਹੈ (ਛਾ ਛਿਆ) ਕੀਤੇ
 ਗੁ ਨਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਰ ਕਰਨਾਂ (ਤਨ) ਏਨਾਂ ਸਾਸ ਛਾ ਘੀਰ ਕਰੇ ਅਪ੍ਰਤਿ ਕਰੇ ਏਨਾਂ
 ਨਾਲ ॥ ਸੀਲ ਜੀਤੋਖ ਸਦਾ - ਸੀਲ ਜੀਤੋਖ ਸੁਭਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਖਿਭੇ ਹੁਾ ਕਰੇ ਜੋਸਾ ਛਾਰ
 ਤੁਝਾ ਮਿਤੁ ਕਰੁ ਸਦ ॥ ਹੈ ਬੈਠਿ ਗੁਰੂ ਅਤੀਤ ਤਿਨਾਂ ਗੁਭਾਂ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਹੋਵਾ ਕਰੇ ॥ ਪਿਛਲੇ
 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਰੀਕਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਰੇ ਸਤੋ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈਕੇ ਤਮੇ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ
 ਕਰਨਾਂ ਛੇਰ ਸਤੋ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈਕੇ ਰਜੇ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਛੇਰ ਰੂਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
 ਕਰਕੇ ਸਤੋ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦੇ ਹਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯੁਗਮ ਹੁ ਨੂੰ ਤਿਨਾਂ ਜੰਮੇ ਪੁਰਖ ਸਭੇ
 ਸਨ ਇਹ ਭੂਰੇ ਨਾਲ ਛੁਰ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਗੁਰਮਤ ਅੰਦ੍ਰ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਨੇ ਕਰ ਰਾਖੁ ਕੇ ਵੇਲੇ ਤ
 ਸਿਰ ਰੰਮ ਲੈਣਾ ਪਰਮ ਦੀ ਰਾਜੀ ਹੋਈ ਦੇਖਕੇ ਰੂਪ ਰੂਪੀ ਭੰਗੀ ਤੋਂ ਰੰਮ ਲੈਣਾ ਰਾਜਦ

ਆਰੇ ਆਦਿ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਾਸਤੇ ਰੱਜੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਤੇ ਬੰਸਲੀਯਾ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ-
ਤੀ ਵਾਸਤੇ ਸਤ੍ਰੇ ਵਜੀਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਈ ਸਲਾਹ ਪੁਕਤੀ ਦਿਸਾਧਕਾਰ ਅਤਿਤ ਰੰਗਾ ਕਰੇ॥
ਕਮ ਕਮ ਅਸਿਰ ਕਰਕੇ ਕ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕੀ ਤਾਲਤ ਹੋਈ। ਨਾਰਦ ਦੀ, ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਸੁਪਲਿਆ॥
ਭੈਧ ਕਰਕੇ ਕਰਕੇ ਦੁਰਬਾਸਾ ਦੀ ਨਿਗਾਹੀ ਰੋਈ। ਹੋਰਾਂ ਜਾਂਚਲੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਸਿਰ
ਚਪੰਛੀਆਂ ਅਲਬੁ ਪਾਂਏ ਹੋਰਾਰ ਹੋਰ ਤੇ ਉਤ ਗਏ॥ ਵਾ ਬਗਦਾਨੁ ਰਿਖੀਤੇ
ਦੇਵਕ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਹੋਰਾਰ ਕਰਕੇ ਉਤੇ॥ ਲੰਬੁ ਲੰਬੁ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾ ਸਿਤ੍ਰ ਸੁਰਬ ਇਕੇ ਬਾਗ
ਪੁਟਣਾ ਫਿਰਿਆ॥ ਹਠ ਪਰਾਤੋਂ ਉਲਟਾ ਹਨ॥ ਮੰਨ ਨ ਮੰਨ ਕਰਕੇ ਵਸਿਸਟ੍ਰ ਦੇ
ਸੰਪਤ ਸਾਰਾ ਤੇ ਬਿਸਾਸਾ ਤੇ ਸਤਲਜ ਚ ਦੁਬਧ ਲਗਾ ਸੀ॥ ਦਿਨਾਂ ਮੰਗਾਧੁ
ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਨਾ ਮਿਲੇ ਪਾ ਕਰੇ॥ ਤਬਦੀ ਆਤਮਾ ਤਰਕੀ ਸਰਬ ਕਾ ਆਪਣਾ
ਆਪ ਰੂਪ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕਰ ਪਾਵੈ- ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਆ ਲਵੇਂਗਾ॥

੬ ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦੬

ਗੁਰਾਂ ਵੇਲੇ ਜੋਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜੋਰ ਸੀ॥ ਜੋਗ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੇ ਹੀ ਸੀ, ਸਿਫਤੀ, ਗੋ-
ਰਖ, ਦਤਾ ਤੇ ਆਦਿਕ ਜੋਗਮਤ ਦੇ ਪਰਚਾਰਕ, ਪਰਗੁਰੂ ਸੀ ਦਸਦੇ ਹਰਿਓ ਤੇ
ਗੁਰ ਸਿਖੇ ਅੰਸਾ ਜੋਗ ਰਸਾਉ ਸਨੂੰ ਰੋਕੇ॥ ਰੇ ਮਨ ਇਹ ਬਿਪ ਜੋਗ ਕਾਉ-
ਰੇ ਸਨ ਇਸ ਬਿਧੀ ਨਾਲ ਜੋਗ ਕੀਏ ਕਰਕੇ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਲਖਣ- ਆਤਮਾ ਦੀ
ਪ੍ਰਸਾਦਮ ਨੀ ਜੀਤਤੀ ਸਾਭੰਗ, ਹੁਾ ਜੋਗਾਚਿਤ ਫਿਰੀ ਨਿਰੋਪਾ॥ ਅੰਤੀ ਸਾਰ
ਸਰ ਪਾਰਨ ਰੂਪ ਸਿੰਧੀ ਹੈ॥ ਅਕਪਟ ਕੰਠਲਾ ਕਪਟ ਤੇ ਰਹਿਤ ਵਾ ਛਲ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਰੁ
(ਕੰਠਲਾ- ਹੁਰਦਾਈ ਮਾਲਾ ਹੈ॥) ਪਿਆਨ ਬਿਰੁਤ ਰੰਗਾਉ ਜੋ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਬਿਆਪਰ
ਜਾਵੇ ਪਿਆਨ ਕਰਨਾ ਤੇ ਇਹ ਬਿਰੁਤੀ ਲੈਣਾ ਕਰੇ ਹਾ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਨੂੰ ਰੋਸਦੇ

ਪਿਆਰਾਂ ਹੋਇਹ ਹੀ ਬਿਰੁਤੀ ਹੈ॥ ਤਾਤੀ ਗੁਰੁ ਆਤਮਾ ਬਸਿ ਕਰਕੀ ਮਨ ਨੂੰ ਵਸ
ਕਰਨ ਰੂਪ ਤੁਹਤੁ ਪੁੀ ਵਜਾਉ॥ ਭਿਛਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰੀ ਨਾਮ ਦਾ ਆਪਰ ਰੂਪ ਬਿਸਿ
ਮਾਮ ਲੈਣਾ ਕਰੇ॥ ਬਲੈ ਪਰਮ ਤਾਰ ਤੁਰ ਹਰਿ ਕੋ- ਵਡੀ ਤਾਰ ਦਾ ਦੇਰੇ ਛਾਧਾ ਹੈ
ਜੋਤੁ ਸੁਖ ਚਰੀਏ ਸਿਧਾਨੂੰ ਜਾਹ ਲੈਣਾ ਹੈ॥ ਉਪਰੈ ਰਾਗ ਰਸਾਰੀ ਜੋ ਰਸਾਂ ਦੇ
ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦਾ ਘੋਸ਼ ਮੈਣਾ ਰੰਗੂਰੇ ਖੇਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੰਚਾ ਰੰਗਾ ਹੈ॥ ਵਾਸੀ
ਦੁਰਸ ਪੰਚਾ ਰੰਗੀ ਹੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੰਚਾ ਰੰਗਾ ਹੈ॥ ਉਪਰੈ ਤਾਰ ਤਰੰਗ ਰੰਗ ਅਤਿ
ਜੋ ਕੰਸ ਅਤਿਅਤ ਪੰਚਾ ਰੰਗਾ ਦੇਰੇ ਤਾਂਦਾਂ ਦਾ ਪੰਚਾ ਰੰਗਾ ਹੈ॥ ਗਿਆਨ
ਗੀਤ ਬੀਜਾਨੀ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਬਿਤੀ ਦਾ ਬੰਝੇ ਜਾਪਾਂ ਹੀ ਬਿਤੀਤ ਦਾ ਸਿਜਮ ਹੈ॥ ਚਰਿ
ਚਰਿ ਰਹੇ ਦੇਵ ਦਾ ਹੁ ਮੁਨਿ ਜਕਿਤ ਰੋ ਗਏ ਦੇਵ ਦਾ ਨਹੁ ਆਗੇ ਇਸੇ ਰਸ ਮੇਲਗਾ
ਰਹੇ ਸਨ ਇਹ ਇਸ ਰਸੂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਰੋਗਾਨ ਹੋ ਕਰੇ ਹਰ॥ ਭਾ ਜੋਈ ਚਾ ਖਾ ਕੇ
ਦੇਵਤੇ ਚਕ੍ਰਤ ਰੋ ਰਹੇ॥ ਗਾਗਾ ਸੁ ਪੁਰੇ ਤੇ ਵੈਤ ਹੀ ਸੁਖਾਂ ਘੀ ਪੀਏ ਹੀ ਚਕ੍ਰਤ
ਤੇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਖਾਵੇ॥ ਛਕਿ ਛਕਿ ਬਿਸੇਸ ਬਿਛਾਰੀ- ਅਕਾਸ ਫਿਰ ਬਿਸਾਨਾ ਤੇ
ਬਿਚਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤੇ ਹਰ ਹਰ ਕੇ ਵਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ॥ ਆਤਮ ਉਪਦੇਸ਼
ਗਿਆਨ ਕਾਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸ ਕੁਈ ਜੋਰ ਮਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ॥ ਭੇਸ ਮੰਤਰ ਕੋ ਸੀ-
ਰਤੇ ਇਕਾਸ ਸਾਦਾ ਸੰਤੋਸ਼ ਦਾ ਰਸਮ॥ ਜਾਪੇ ਮ ਅਨੁਪਾ ਜਾਪੇ ਜਾਪ, ਅਨੁਪਾ ਜਾਪ
ਹਰਨੇ ਨਾਲ ਸੁਖਾਦੀ ਹਰਰਤ ਤੇ ਬਗੈਰ ਕਰੇ॥ ਸਦਾ ਰਹੇ ਵੀਚਨ ਸੀ ਕਾਂਸਾਂ-
ਸਦਾ ਹੀ ਫਿਰ (ਕਾਯਾ) ਬੁਧ ਉਜਲ ਸੇਨੇ ਹੁਤ ਕਰੇ ਗੀ॥ ਗਲ ਨ ਕਰਕੇ
ਬਾਯਾ ਹੈ॥ ਬੁਧੀ ਨੂੰ ਕਾਲ ਨਹੀ ਬਿਆਪ ਸਕੇ ਗਾ॥

ਗੁਰਮਤੀ ਆ: ੧੦॥ ਆਗੀ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਸੰਨਾਗੀ: (ਪਰਮ) ਜੋ ਵਡਾ ਹੈ (ਪੁਰਖ)
ਪੁਰਨ ਹੈ। ਇਕੋ ਚਰਨੀ ਭਰੀ। ਸਿਤ ਚਰਨ ਨਾਮ। ਇਕੋ ਚਰਨ ਸਬਦ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਵੈ॥ ਅਪਿਸਰਾਨ ਰੂਪ ਚਰਨ ॥ ਸੇਵਤ ਕਰਾ ਸੰਤ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ਰੇਤੀ ਵਿਸੇਰ
ਰੂਪ ਨੀ ਚਰਿਤ ਕਿਉ ਸਤੇ ਹੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਚਿਤ ਹੈ ਆਗੀ ਕੇ ਦੇ ਤੂੰ ਸਾਧੁ ਪਾਨ
ਹੈ ਰੂਪ ਜਾਗਤਾ ਕਰੇ ਸੰਤ ਤੇ ਨਿਰੰਜਨ ਹੈ ਰੂਪ ॥ ਅੰਗ ਨ ਕਰੇ ਉਪਦੇਸ਼
ਹੈ ਪਸੁ ਹੈ ਪਸੁ ਸੁਗਾ ਵਲੈ ਚੰਦੇ ਚਾਕ ਦੇ ਹੁ ਵਾਂਗੇ ॥ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਖਾਉ
ਕਰੇ ਤੂੰ ਹੀ (ਪ੍ਰਬੋਧ) ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥
ਸਿੰਧਿਤ ਕਰਾਂ ਪਰੇ ਬਿਬਿਧਨ ਕੋ ਕੀ ਬਿਬਿਧਨਾ ਨੂੰ ਰੋਗ ਰੂਪ ਦਿਖਾਉ ਕਰੀਆ
ਦਾ ਹੈ ॥ ਹਾ ਬਿਬਿਧਨ ਰੂਪ ਸੇਤੀ ਨੂੰ ਬਿਬਾ ਰੂਪ ਪਰਤੀ ਵਿਚ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਸਿੰਧਿਤ)
ਸੁਆਸਾ ਰੂਪ ਆਗੀ ਪਾਵੇ ਕਿਉ ਸਿੰਧਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਬਿਬੈ ਰਸਿਤਿ ਆਗੀ: ਕ-
ਦੇ ਤਾਂ ਬਿਬਿਧਨ ਦੇ ਰਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾਂ ਕਰ ॥ ਕੇਵਲ ਕਰਮ ਭਰਮ ਸੇਵੀ ਨਹੁ ਕੇਵਲ
ਕਰਮ ਜੋ ਆਨ ਕਰਨਾਂ ਬਤ ਰਖੇ ਹਾ ਸਿਤ ਨੀਤਾਇ ਰੁਰਾ ਰੂਪ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕਰ ॥
ਪਰਮ ਕਰਮ ਆਨੁ ਰਾਗੀ ਪਰਮ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਾਤ ਲੜਕੀ ਆਪ ਛੁਡੇ ਹੀਆਂ
ਆਇ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਕਰੇ ॥ ਸੀਕਰ ਕਰੇ ਸਚਾ ਸਿਧਾਨ ਕੇ: ਸਚਾ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦਾ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਨ ਰੂਪ ਦਿਖਤ ਕਰਨਾ ਕਰੇ ॥ ਪਰਮ ਆਤਮਿ ਭਾਗੀ: ਵਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ
ਤਿਆਗਾ ਕੇ ਬਤਪਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਦੁਰ ਹੋ ਆਪਾ ਕਰੇ ॥ ਵਡੇ ਪਾਪ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਰੂਪ
ਜਾਨਾ ॥ ਹਾ ਚਾਰ ਕਿਲ ਵਿਚ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਵੇਲੀ ਆਤਮਾ ਨਿਯਾ ਆਤੇ ਰੂਪ ਆਪ
ਨਹਿ ਭੇਦ ॥ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰੂਪ ਕਰਮ ਸਰਨ ਦੇ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਨ ਲਗ ਸਕਦੇ ਅਤੇ
ਕਾਲ ਤੇ ਵੀ ਛੁਟ ਆਉਂਦਾ ॥ ਕਾਲ ਦੇ ਆਲ ਤੇ ਵੀ ਛੁਟ ਆਉਂਦਾ ਹਾ ਤਾਗੀ ॥ ਤੁਸ-

ਭਉ ਰੇ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਚਾਹੈ ਸਚਾ ਸਰਨ ਕੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰਸ ਆਗੀ: ਜੋ ਦੁਖਾਂ ਪਾਪਾਂ
ਤੇ ਆਤੇ ਕਾਲ ਤੇ ਛੁਟਣਾਂ ਚੋਹੇ ਦੇ ॥ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਚੋਹੇ ਦੇ ਤਾਂ ਹਰੀ
ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਰਚ ਆਗੀ ॥
ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਆਤਮਾ ਹੀ ੧੦॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਂ ਤੇ ਪਰਾ ਰੂਪ ਵਾ ਸਰ-
ਜ ਦੇ ਆਲਕ ਹੈ ॥ ਬਿਹਾਰ ਚ ਜੀਨੀ ਸੁ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਲਾਜ ਰਾਗੀ ਬਿਬਿਧਨ ਤੇ ਰਬਿਧਾ
ਬਿਬਿਧਾਨ ਰੂਪ ਲਾਜ ਸਾਡੀ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ ॥ ਨੀਲ ਕੰਠ ਸਿੰਧ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਹਾ ਸਿੰਧ
ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਹਾ ਆਗਿਆਨ ਤੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿ ਪੁਛਾਲੇ ਹਾ ਕਲੀ ਕਰਹਿਤ ਹਾ ਮਾਇਆ
ਤੇ ਰਹਿਤ ਹਾ ਕਾਲ ਤੇ ਗਿਲਾ ਹੈ ॥ ਕਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿ ਪੁਛਾਲੇ
ਹੈ ॥ ਨਰਹਰਿ ਆਗਿਆਨ ਦਾ ਨਿਅਤਾ ਹੈ ॥ ਹਾ ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਕਰੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਰ-
ਸਿੰਧ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥ ਨਰਾਇਣ ਨ- ਨਹੀ ਹੈ ਆਇਤਿਆ ਰੂਪ ਰਾਤ
ਜਿਸ ਵਿਚ ॥ ਨੀਲ ਬਾਨ ਕਨਕਾਰੀ (ਰਾਗੀ) ਨੀਲ ਬਾਹਾਂ ਕਲਕੀ ਦਾ ਚੰਦੇ ਗਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਕੇ ਗਏ ਤੇ ਕਾਲਾ ਬਾਹੁ ਪਹਿ ਬਿਆਸੀ ॥ ਤੇ ਪਾ: ੧੦ ਆਗੀ ਵਾਡੇ
ਪਹਿਰਿਆ ਸੀ ॥ ਕਲਕੁਰ ਹੋਸੀ ਕਾਲਾ ਬਾਹਾਂ ਨਾਮ ਖਾਲਸਾ ਸਰਬ ਸਮਾਧਾ ॥ ਪਰਮ
ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਸੁਆਮੀ ਵਡਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਹਾ ਪਰਮ ਅੰਸੂਰ ਬਿਬੁਤੀ ਹਾਲਾ ਸੁਆਮੀ
ਹੈ ॥ ਪਾਣ ਪਹਿਰੂ ਸੁਪਾ ਪਉਣ ਆਗੀ ਸਿਰਾਗੀਰੀ ਹੈ ॥ ਪੰਥ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਵੀ
ਆਗਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਆਪਣੁ ਆਇਆਨ ਦਾ ਪਤੀ ॥ ਮਰਾਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਵਡੇਰੀ
ਸੁਪ ਹੈ ਕਰ ਜੋਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ॥ ਅਖੰ ਮਰਨ ਆਨ ਸ ਪ੍ਰ ਕੈਰਥ ਦੇ ਆਨ
ਨੂੰ ਮਲ ਦੇ ਪੁਛਾਲੇ ਹੈ ॥ ਮਧ-ਦੇਵਾਨ ਨੂੰ ਤੇ ਆਨ ਨੂੰ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਕਿ ਰਹਿਆਨ ਤੇ
ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਮਧੁਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥ ਸਵੈਦ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ॥ ਸੁਰਾਗੀ ਸਰਦੈਤ ਦੇ ਆਗੀ ॥ ਨਿਰ-

ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਾਤੁ ਪਾਏ॥ ਬਿਨ ਕਰਤਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਰਤਾਰ, ਕਰਤਾਰ ਬੰਦੀ
ਰੂਪ ਤਾਰ ਪ੍ਰਾਨਬਰੂ ਰੂਪ ਤਾਰ ਚੇਤਨ ਸਤਾਰੂ ਰੂਪ ਤਾਰ ਪ੍ਰਾਨਾ ਰੂਪ ਤਾਰ ਸਿਸ ਪ੍ਰਾਨੇ
ਸਰਬੰ ਦੇ ਹਰ ਛਿਦਰੈ ਓਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ॥ ਨ ਬਿਰਤਮ ਮਾਨੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਵੀਰੀਆ ਰੀਝੀਆ
ਚੀਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਗੀ ਮਾਨੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ॥ ਹਾ ਬਿਸਾਕਤੀ, ਬਿਰਿਯਾ, ਯਾਤੀ,

ਗੁਰੂ ਮਾਇਕ ਰੀਤੀਆਂ ਹਰਨ ਮਾਇ ਸਰਬਤਾ ਸੁਖ ਕੁਪਰੀ ਮੈਂਦਰੀ ਮਾਯਾਨਾਮੀ ॥
ਮਾਇ ਮਾਇਨਾਮੀ ਕਿਤਹੁ ਤੇ ਰਹਿਤੀ ਨਾਮ ਨਹਿਤੀ ਤਿਹ ਘੋਸਰ ਤਾਨੀ ਤਿਸ
ਘੋਸਰ ਹੀ ਬਪਸਰ ਕੁਪ ਜਾਹੁ ਤੇ ਜਾਣਾ ਮਾਇ ਤੇ ਘੋਸਰ ਨੀਤਾਹੁ ॥ ਕਰ
ਤੁਝੇ ਮਾਇਨਾਮੀ ਏਸਕ ਮਾਸਰ ਹਰਿ ਘਾਇ ॥ ਇਸਨੂੰ ਸੀਸਾਰ ਚ ਮਾਏ ਵੀ
ਵੇਸਿਆ ਗੁਰੂ ਵੀ ਬਹੁ ਗਿਆ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਸਰ - ਦੋਤ ਮਾਸਰ ਦਿਤੇ, ਗੁਰੂ
ਵੇਦ, ਕੇਤੂ ਗਾਨ, ਹਰਨਾਮ, ਹਰਨਾਮ, ਕੇਸ, ਕੇਸੀ, ਸੇਘ ਨਾਥ, ਤੇਰੂਰ,
ਚੰਡ, ਮਾਇਕ ਮਾਰਵੇ ॥ ਮਾਇਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਿਖਾਇ ਸਤਨ ਕਰ - ਬਰਹਤਾ ਛਲ
ਦਿਖਾ ਕੇ ਮਾਧ ਨੂੰ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਗਿਆ ॥ ਛਲ ਵੀਤਾ ਪਰਿਲਾ ਇਸਨੂੰ ਮਾਧ ਹੀ
ਮਾਰਹਿਤ ਮਾਧਤਾਰ ਬਹੁਵੇ ਬੇਦਾ ਬੰਦੇ ਉਲਟ ਮਾਰਗਵਿਚ ਲਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਹੋਰ
ਓਰੇ ਮਾਧ ਮਨੂੰ ਮਾਧਤਾਰ ਹੋਰੇ ਓਨਾਂ ਦਾ ਘੋਰਨ ਵੀਤਾ ਤੇ ਬੇਦਾ ਦੀ ਮੁਖਧਾ
ਬੱਧੀ ॥ ਉਭਨ ਗਜਨ ਮਸਰਬ ਸਦਾ ਘੁਰੂ ਯੇਹਨਾ ਘੁਰੂ ਹੋਨਾ ਨੂੰ ਰਾਹੁ ਵਾਲਾ
ਤੇ ਘੋਰਨ ਵਾਲਾ ਓਹ ਮਸਰਬ ਘੁਰੂ ਹੀ ਵਿਸ ਭਾਤਿ ਗਿਨਾਯੇ - ਓਹ ਵਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਗਿਨਾਤੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਮਾ ਸਰਬਤਾ ਹੈ ॥ ਭਾਤੋ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੇ ਮਾਇ ਕੇ ਘਾਇ
ਬਚਾਇ ਨ ਮਾਯੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੇ ਸਾਵਿਥਾਂ ਦਾ ਰਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਓਸ
ਦੀ ਮੈਤ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਸਾਵਿਤ੍ਰ ਦੇਵਾਰ ਤੇ ਮਾਧਧੇ ਮਾਧ ਨੂੰ ਬਚਾ ਨਹੀ ਸਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਕਿਹੇ ਬਚੇ ਹੀ ॥ ਵਾ - ਜੇ ਸਧ ਸੁਧ ਘੋਸਰ ਹੈ ਓਸ ਵਿਚ ਮਰਨ ਮਰਨ ਚ ਰਹਨਾਂ
ਦੀ ਨਹੀ ਹੈ ਸਰਗੁਰੂ ਸਰੂਪ ਚ ਹੀ ਸਰਬਿਛੁਰੀ ॥ ਕੋਏ ਤੇਰਿ ਤਾਰ ਹੈ ਮੁਨਿ ਭਜ ਮਾਧਤੁ -
ਖਿਓ ਭਵਸਾਗਰ ਦੇ ਭਜ - ਸੁਰਬ ਓਹ ਕੋਏ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨ ਮਾਇਤੁ ਗਨੂੰ ਬਚਾ ਸਰ -
ਦੇ ਹੈ ਓਹ ਤਾ ਮਾਧ ਸੀਸਾਰ ਸਾਗਰ ਚ ਭੁਝੇ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਵਾਸਤੇ ਤਬ ਦੀ ਗਰੇ ਸਰਨਿ

ਜਗਤਾਗਰ ਕਾਲ ਦੀ ਭਰਾਹੀ ਤੋਂ ਤਾਂ ਛੁਟੇ ਹੋ ਜੇ ਜਗਤ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ, ਵਾਤਸਾ-
ਤ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗਤ, ਜੋ ਮੁਖੀ ਹੈ ਤੇ ਅਹਿਲਾਂ ਦਾ ਆਇ ਕੁਧ॥

ਬਿਆਲ ਮਧ੧੦: ਬਿਆਲ- ਟਕਾ ਹੈ ਅਸਤੀ ਰਹੈ ਫਲੇ ਦਾ॥

ਏਸ ਸਮੇਤ ਦੀ ਆਉਤਿ ਉਗਾ ਨਹਾ ਹੈ, ੧- ਚਮਕੈ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂਹਿ-
ਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਦੁਕੀ ਮਾਛੀ ਵਾਜੇ ਵਿਚ ਦਿੰਦਾ ਸਿਰਗਾਧਾਂ ਰਸੁ ਧੁਤ॥
ਤੀਤਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਦੀ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮ ਗਾਏ ਸਿੰਘਾ ਪਰਿਗ੍ਰਹਾਂ
ਨ ਬਿਗਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਾਛੀ ਸਾਹਿਬ ਜੋਤੀ ਜੋਤੀ ਸਮ ਗਾਏ ਹਨ ਤਥੇ ਗੁਰਾਂ ਬਿ-
ਦਾ ਭ ਸਿੰਘ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਗਿਆ ਸਭੇ ਗੁਰਾਂ ਸਦਿਆ ਰੇਰ ਦਿਤਾ ਰੋਗੇ
ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਬਿਗਾ ਮਿਲੇ ਤੇ ਬਿਗਾਂ ਹੀ ਤੁਰ ਗਾਏ ਸੀ ਬਿਗਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਤ-
ਵੇਰੀ ਸਿੰਘ ਬਿਗਾ ਸੀ ਆਪ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਪੈ ਗਾਧਾ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਥੇ ਗੁਰਾਂ
ਨੇ ਇਹ ਪਾਸੇਰ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਮਿਤੁ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਰੇ ਮਿਤੁ ਦਇਆ ਸਿੰਘ
ਪਿਆਰੇ ਆਕਾਲ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਮੁਰੀਦਾ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਜੇ ਦਾ ਹਾਲ ਕਹਿਣਾ ਜਾਵੇ॥
ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਿਗਾਂ ਪਰਿਗ੍ਰਹਾਂ (ਮਰੀਚਾ) ਦੇ ਸਾ ਫਰੀਰਾਂ ਪਰ ਇਤਾਹਿਆ
ਥਾਕਾ ਦੀਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਬਿਗਾ ਗੁਰੂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਫਰੀਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਚੰਗਾ
ਨਹੀ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਪਰਿਗ੍ਰਹਾਂ ਬਿਗਾ ਮਰ ਬਾਈ ਦਾ ਉਲਟੇ ਦਾ ਹੈ ਸਿਰ ਦੇਣਾ ਪਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਬਿਗਾ ਜੀ ਗਜਰਦੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭਿਗ੍ਰਹਾਂ ਨੇ ਫਰੀਰਾਂ ਦੇ ਥਾਂ ਮਨੀ ਦਾ ਦਾ
ਉਤਾਹਿਆ॥ ਤੁਹ ਬਿਨੁ ਰੋਗ ਰਜਾ ਦੀਆਂ ਦਾ ਓਹੁ - ਆਪ ਤੋਂ ਬਰੀਰੇ ਸਿਆਲ
ਚ ਰਜਾ ਦੀਆਂ ਦਾ ਪਰੁਰਧਾਂ ਹੋਇਰ ਰੋਗਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ॥
ਨਾਗ ਮਿਠਾਸਾਂ ਦੇ ਬਹਿਣਾਂ- ਮਿਠਾਸ, ਘਰਾਂ ਦਾ ਰਹਿਧਾਂ ਨਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਰਾਂ

ਦੀ ਤਰਾਂ ਖੁਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਪ ਜੀ ਤੇ ਦਿਲੋਂ ਕੇ॥ ਸੁਲ ਸੁਰਾਹੀ ਘ
ਸੁਰਾਹੀ- ਇਤਰਾ ਸੁਭ ਦੀਆਂ ਪੀ ਹੀਆਂ ਸੁਲ ਵਤ ਖੁਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ॥
ਖੰਡਰ ਪਿਆਲਾ ਬਿਆਲੇ ਪੀਧੇ ਖੰਡਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਖੁਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ॥ ਬਿਗਾ ਕਸਾ
ਦੀਆ ਦਾ- ਆਪ ਆਕਾ (ਬਿਗ) ਕਸਾਈਆਂ ਦੇ ਛੁਰੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ॥ ਜਾਰੇ
ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਸਬੁਰ ਚੰਗਾ ਭਾ ਬੇਜਿਆ ਦਾ ਰਹਿਣਾ- ਆਕਾਲ ਧਰਮ ਦਾ ਸਾਨੂੰ (ਸੁਭਰ)
ਉਨੇ ਸੇਵਾਂ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ॥ ਆਪ ਤੋਂ ਬਰੀਰੇ ਚੰਗੇ- ਘਰਾ ਤੁਹਾ ਜੋ ਪਿਛਾਂਚ ਰਹਿ-
ਧਾਂ ਹੋਇਰ ਭਾਨਾਂ ਦੇ ਸੁਦਰਸ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ॥

ਇਤਿਯੋਗ ਕਾਹੀ ਪਾ: ੧੦:- ਕਾਹੀ- ਛੁਟਦਾ ਨਾਮ ਹੈ॥ ਕੇਵਲ ਬਾਲ ਦੀ
ਧਰਤਰ ਇਕੋ ਇਕ, ਸਾਹਿਬਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਗਾਲ ਕਰਨੇ
ਕਰਕੇ ਗਾਲ ਨਾਮ ਹੈ, ਗਾਲ ਪੁਰਖ ਹੀ, ਕੋਰਤਾਰ, ਪਸੇਸਰਹੈ॥ ਵਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਚ
ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕਰ ਇਹ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਹੈ॥ ਆਇ ਮੇਰੇ ਮਨੀਤ ਸੁਭੇਰੇ ਆਇਆ
ਤ ਇਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਖੁਧ ਹੈ॥ ~~ਕਹਿਣਾ ਚ ਆਈ ਨਿਉ ਸਰਤਿ ਜੈਨ ਕੇ ਸਮੁ ਸਤੁ ਮਿਤੁ~~
ਨ ਕਹਿ ਦੇਖੇ ਘਸੇਸਰ ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਹੈ: ਜੇ ਕੋਈ ਜੀਵਾ ਕਰੇ ਆ ਉਸਤਤ
ਕਰੇ ਸਮਾਨ ਹੋਇਸਨੂੰ ਤੇ ਸਭ ਮਿਲ ਕੇ ਆਖਣੁ ਪਾਹਿ ਤੇ ਤੁਸ ਆਪੁ ਮਿਤੁ ਨਹੀ ਹੈ
ਸਮਾਨ ਰੇਤਨ ਹੈ ਅਥੀਆਨ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਾਕਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਸਤਾ ਅਥੀਆਨ ਦੀ॥
ਕਉਨ ਬਾਦ ਪਾਹੀ ਇਸੈ ਪਥ ਸਾਰਥੀ ਬਥ ਹੋਇ ਕੇਰਨੀ ਬਿਪਤਾ ਪਈ ਸੀ ਇਸਨੂੰ
ਪਥ- ਆਰਨਾ ਦੇ ਰਥ ਦਾ ਰਥਵਾਰੀ ਕਹਿਆ ਸੀ॥ ਮੁਰੀਦ- ਲਕਤੀ ਦੁਤਾ
ਕਹੀ ਹੈ॥ ਕਉਨ ਬਾਜ਼ ਕਹਾਹਿਕੇ ਤੇ ਆਨਿ ਦੇਵਕਿ ਨਿਦ- ਓਹ ਕਿਸੇ ਵਾਸਤੇ ਦੇਵਕੀ
ਦਾ ਪੁਤਰ ਕਹੈਧੁ ਗੇ ਆਕੇ ਤੇ ਲੋੜ ਕੀ ਸੀ॥ ਦੇਵ ਦੇਤ ਦਿਆ ਦਿਸਾ ਬਿਗ ਕੀਨ ਸਾਰ

3. ~~ਕੇ~~ ਕੇਰੇ ਯੁਗਤਾ ਗਰ ਗਰ ਛਾਹਿਓਂ ਤਰਪਿ ਪਿਆਰਾ ਤ ਮਾਧੇ।

ਪਸਾਰ ਦੇਂਦੇ ਦੇਹ ਦਿਸਾ ਉਤ੍ਰੁ ਰੁਖੁ - ਦਿਸਾ, ਮੈਰਤ, ਵਾਇਵੁ ਹੀਸਾਨ, ਮਰਾਨ
 ਵੇਰੁ। ਪਸਾਰਾਂ ਪੰਡਾਂ ਤਤਾਂ ਵਾਇਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ **ਵੈਰੁ ਉਪਸਾ ਤੈ** ਉਹ ਵੈਰੀ
 ਦਿਸਦੀ ਉਪਸਾ ਹੈ॥ **ਮੁਖ ਲੇਤੁ ਨਮਿ ਮੁਰਾਹਿ॥** ਤੇ ਮੁਖੀ ਮੁਰਾਹੀ ਮਾਮਦਿ ਕਰਿ
 ਉਚਾਰੇ ਹੈ॥ **ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਹੁ ਆ: ੧੦ ਪ੍ਰਸਨ:** ਵੇਰਕੀ ਉਹ ਮਨੁਖ ਤਾ ਹੈ॥
 ਉ: ਉਹ ਮਨੁਖ ਕਰਿਤਾਂ ਹੈ॥ **ਸੇ ਕਿਸ ਮਾਨਸ ਰੁਪ ਕਰਾਏ:** ਤੇ ਮਨੁਖ ਕਰਿਤਾ ਹੈ
 ਉਹ ਵੈਰੀ ਦਿਸਦੀ ਉਪਸਾ ਹੈ॥ **ਸਿਪ ਸਮਾਪਿ ਸਾਧ ਕਰ ਗਰੇ ਕਿਉ ਹੀ ਨ ਦੇਖਨ ਯਾਏ**
 ਦਰਸਿਪ ਸਮਾਪੀ ਮਾਲਾਵੇ ਤੇ ਸਾਧ ਵੀਸਮਾਪੀ ਮਾਲਾਵੇ ਗਰੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਦੇਖਨਾਂ ਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ **ਭਿ ਨਾਰਦ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸਰ ਸੂਰਮ ਸੇ, ਪਿਆਵਤੁ ਪਿਆ**
ਨ ਲਗਾਏ: ਨਾਰਦ - ਹੀ ਯੂ ਸਰ ਦਾ ਯੁਤ ਬਿਆਸ ਤੇ ਯਠਾਸਰ ਮਾਧ ਤੇ ਪ੍ਰ
 ਪਿਆਰੇ ਹੈ ਯਥਾ ਤੇ ਪਿਆਸ ਨਹੀ ਨਹੀ ਮੈਦਾ॥ **ਪਿਆਚ** ਮਾਸ ਖਾਧੁ ਹਾਲੇ ਤੇ ਤਿਆ
 ਰੇਤਾਤੀ ਹੈ ਸਤ ਨੇਤਰ ਕਰਕੇ ਕਰਿਦੇ ਹਨ॥ **ਮੁਛ ਮਤੇ ਮੁਛ ਮਰੇ ਕੀਤੇ** - ਸੇਖ ਮ ਮੁਖਿ
 ਨਾਲ ਦੇਖਦੁ ਹਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੁਖ ਮਤੇ ਮੁਖ ਮ ਕਰਕੇ ਤਾਏ ਹਨ ਯਥਾ ਯੁਤੇ ਤਿਸਰੇ ਯੁਤੇ
 ਹੀ ਮਾਧੁ ਹੀ ਮੁਖ ਮਤੇ॥ **ਵਿਪਾਨ ਵਿਖ ਬਾਏ:** ਸਕੂਲ ਵਿਸਦੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦੁ ਹਾਲਿਆਂ
 ਨੇ ਵਡੇ ਤੇ ਵਡੇ ਕਰਕੇ ਕਥਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਪਰਤੀ ਤੇ ਯਾਦੀ ਤਿਆਸ ਦਾ ਯਾਦੀ ਤੇ
 ਗਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕੀਤੇ ਮਕਾਸਰ ਯਕਿਤੀ ਮਾਮਦਿ ਤੇ ਧਰੇ ਵਡੇ॥ **ਰੂਪ ਅਕਾਸ ਧ**
ਤਲ ਸਤੁ ਸਮਿ ਵੇਰ ਮਾਨੇਰ ਸਦਾ ਹੈ॥ ਹੈ ਕਿਉਂ ਤਿਹ ਕਿਹਾ ਸਿਸਰੇ ਰੂਪ ਮਕਾਸ ਧਤ
 ਲ ਸਤੁ ਸਮਿ (ਸਮਿ) ਸਜਾਏ ਹਨ ਦਿਵਾ ਮਾਨੇਰ ਰੂਪ ਸਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ॥ **ਸੇ ਨਰ**
ਕਾਲ ਕਾਸਤੇ ਕਾਲੇ ਉਹ ਕਾਲੀ ਨਾਗ ਤੇ ਬਰ ਕਾਲੇ ਹੈ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸੇਸਰ ਦੀ ਸਰ
 ਨ ਗਏ ਹਨ॥ ਉਹ ਨਾਗ ਸੇਧ ਉਪਾਸਨਾ ਧੰਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ॥

१०/२०५३
उत्तराखण्ड प्रशासनिक सेवा परीक्षा

ਰਾਜਾ ਦੇਹੁ ਹੀਪਾਰੀ ਧਾ:੧੦ ਇਕ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਮੈ ਨ ਚਿਨਾਰ ਹੋ ਭੀਵੁ
 ਇਕ ਪ੍ਰਸੇਸਰ ਤੇ ਬਰੀਰ ਦੁਸਰੇ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਦੀ ਸਿਮਾਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨਾ ਹੀਵੁ
 ਵਰ ਪੀਠੁ ਰੂਪਾ ਸ਼ਾਨਤ ਹੈ ਵਰਤਾਰ ਸਾਖਿਆਂ ਦੇਹਿਲ ਦੀ ਲਾਹੁਦਾ ਹੈ।
 ਕੁਝ ਬੁਝਿਓ ਤੇ ਅਤਿ ਗਿਤ ਚਿਤ ਕਰ ਫਾਗਿਰੁ ਜੀ ਦੀ ਪੁਕਾ ਛੁਰੇ ਵੀ ਤੇ ਸਿਮਾਨ
 ਜੇ ਬਿਤਚਾ ਗਿਤ ਕਰੇ ਕੁਝ ਬਿਧ ਮਿਲਾ ਪੁਜਾਈ - ਕੁਝ ਤ੍ਰਿਸਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾ
 ਦਾ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿਤ ਹੋਈ ਹੀਭਕਾ ਨਦੀ ਦੀ ਮਿਲਾ ਹੋਈ ਅਸਰ ਨਾਸ ਦੀ ਹੋਈ
 ਬਦਰੀ ਨਾਸ ਦੀ ਮਿਲਾ ਲਿਆ ਕੇ ਪੁਕਾਰੀ ਹੀਤੀ ॥ ਖਾਨ ਬਕਿਤ ਖਾਨਿਕਾ ਖਾਨ
 ਸਤ ਹਥ ਬਰ ਗਾਏ ਪ੍ਰਸਦਿਆਂ ਰਹੇ ॥ ਕੁਝ ਕਰ ਸਿਧ ਨਾਮਾਈ - ਹੋਈ ਹੀ
 ਸਿਧੀ ਦਾ ਸੁਰਤੀ ਰੂਪ ਰੂਪ ਨਾਮਾਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਰਾਂ ਸਿਧ ਹੈ ਤੇ ਅਸੁ ਤੇਰੇ ਕੁਝ
 ਬਰ ਹੈ ਤੇ ਤੇ ਬੇਸਮਤਾ ਤਾਂ ਤਿਸ ਪਸਰ ਦਿਤ ਸਿਧ, ਸਿਧੀ ਰੂਪੀ ਸੁਰਤੀ
 ਬਿਧੇ ਹੀ ਤੇ ਭੀਮ ਰੇਤ ਤੇ ਤਾਂ ਜੀਮਾ ਰੇਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਤੇਰੀ ਕੁਝ ਹਿੰਦਾ ਪਰ
 ਪਸਰ ॥ ਸਰਨਿ ਪੁਆਮੀ ਬਿਨੁ ਇਕੋ ਇਕ ਪ੍ਰਸੇਸਰ ਦੀ ਸਰਨ ਤੇ ਬਿਨਾ (ਜੀ)
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਬਿਧੇ ਦਾ ਇਸਾਰ ਨਹੀ ਹੋਵੇ ॥ ਸੁਰਤੀ ਨਹੀ ਤੇ ਸਰੇਗੀ ॥
 ੧੦ — ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾ ਕੋ ਬਾਚਨ ਮੈ ਹੈ - ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਸੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਅਪੇ ਤੇ
 ਕਾਲ ਤੇ ਬਰਨਾ ਨਹੀ ਪਾਏ ਗੇ ਕਰਾਂ ਪਾਏ ਹੈ ਬਿਨੇ ਤੇ ਅਭਿ ਗੇ ॥ ਰਹੀਮ -
 ਮੁਹੰਮਦ ॥ ਤੇ ਕਸਿ ਕਾਲ ਸਕੈ ॥ ਕਾਲ ਦੇ ਰਸ ਹਨ ਸਾਰੇ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਭੇ
 ਮਤੁ ਤਿਸੇ ਸੁਰਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ॥ ਕਹਿੰਦੂ ਕਾਸ਼ਕ ਨਾਗ ॥ ਮੁਲਿੰਦੂ ਸੁਨੀਆਂ
 ਦੇਹਿੰਦੂ ਬਸਿਸਰ ਨਾਮ ॥ ਕਲਪ ਬਹੁ ਸਿਮਾਨਤ ਸਿਮਾਨ ਨਾਮ ਹੈ - ਅਸਰਾਂ ਕ
 ਲਪਾਂ ਪਤੀਤ ਸਿਮਾਨੇ ਹਨ (ਕਲਪ) ਰੁਕਾਨ ਰੁਕਾਨੀ ਦੇਵਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ॥ ਸਰਬ

ਗੁਰੂ ਜੀ
14-

For more books, audio
and video of Giani
Pritam Singh Ji and
Damdami Taksal visit our
facebook page:

[www.facebook.com/
gianipritamsinghjilikhari](http://www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari)